

Z obrad Prezydium KK

Posiedzenie z dn. 5.05.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 72/99

ws. sprzedaży samochodów

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wyraża zgodę na sprzedaż następujących pojazdów:

- nysa - rocznik 1987
- nysa t 522 - rocznik 1987
- nysa t 522 - rocznik 1992
- autosan - rocznik 1986
- żuk A17B - rocznik 1991
- polonez 1,5 - rocznik 1989
- polonez caro - rocznik 1994
- lancia thema - rocznik 1994.

Wszystkie samochody winny być sprzedane na drodze przetargu ofertowego. Jeżeli w tym trybie nie dojdzie do zbycia któregoś z ww. pojazdów dopuszcza się inną formę jego sprzedaży.

Prezydium KK upoważnia Dyrektora Administracyjnego do realizacji niniejszej decyzji.

Decyzja Prezydium KK nr 73/99

ws. wniosku do Trybunału Konstytucyjnego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" postanawia przygotować i skierować do Trybunału Konstytucyjnego wniosek o zbadanie zgodności rozporządzenia RM z dnia 15.12.1998 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań i kryteriów, jakim powinni odpowiadać świadczeniodawcy oraz zasad i trybu zawierania umów ze świadczeniodawcami na pierwszy rok działalności Kas Chorych (Dz. U. nr 160 poz. 1069) z ustawą z dnia 6.02.1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28 poz. 153) oraz ustawą z dnia 12.12.1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. Nr 160 poz. 1080).

**Trybunał Konstytucyjny
Warszawa
Al. Szucha 12a
00-582 Warszawa**

Wniosek

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" działając na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643) wnosi o:

zbadanie zgodności rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. zmieniającego rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wymagań i kryteriów, jakim powinni odpowiadać świadczeniodawcy, oraz zasad i trybu zawierania umów ze świadczeniodawcami na pierwszy rok działalności Kas Chorych (Dz.U. Nr 160, poz. 1069) z :

- art. 169 b ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 153),
- art. 5 ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników sfery budżetowej (Dz.U. Nr 160, poz. 1080).

Uzasadnienie

Rada Ministrów w rozporządzeniu z dnia 15 grudnia 1998 r. zmieniającym rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wymagań i kryteriów, jakim powinni odpowiadać świadczeniodawcy, oraz zasad i trybu zawierania umów ze świadczeniodawcami na pierwszy rok działalności Kas Chorych (Dz.U. Nr 160, poz. 1069) ustaliła, że dodatkowe wynagrodzenia roczne za rok 1998 przysługujące pracownikom zakładów opieki zdrowotnej, które były w roku 1998 jednostkami lub zakładami budżetowymi są elementem kosztów działalności wynikających z udzielania świadczeń zdrowotnych przez samodzielne publiczne zakłady, z którymi Kasy Chorych podpisały umowy w sprawie udzielania świadczeń zdrowotnych.

Podstawą prawną dodatkowego wynagrodzenia rocznego dla pracowników sfery budżetowej jest ustawa z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników sfery budżetowej (Dz.U. Nr 160, poz. 1080). Ustawa ta określa zasady nabywania prawa oraz ustalania wysokości i wypłacania dodatkowego wynagrodzenia rocznego dla pracowników jednostek sfery budżetowej. Przepisy tej ustawy w art. 5 ustanawiają jednocześnie obowiązek wyodrębnienia środków na wypłatę wynagrodzenia rocznego pracownikom jednostek sfery budżetowej oraz obowiązek wypłaty owego wynagrodzenia nie później niż w ciągu pierwszych trzech miesięcy roku kalendarzowego następującego po roku, za który przysługuje to wynagrodzenie. Oba obowiązki wynikają wprost z przepisów ustawowych.

W celu wskazania podstawowych zasad i trybu kształtowania środków pieniężnych na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej konieczne jest odwołanie się do ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej (Dz.U. Nr 34 z 1995 r., poz. 163 z późn. zm.). Zgodnie z treścią tej ustawy środki pieniężne na wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych ustala się w corocznej ustawie budżetowej dla poszczególnych części i działów klasyfikacji budżetowej. Mając na względzie wymogi wspomnianej ustawy środki pieniężne na wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych, w tym także na dodatkowe wynagrodzenie roczne przysługujące pracownikom jednostek sfery budżetowej za rok 1998 powinny być przewidziane w ustawie budżetowej na rok 1999 r., ponieważ wypłata owego dodatkowego wynagrodzenia rocznego następuje nie później niż w ciągu pierwszych trzech miesięcy roku kalendarzowego następującego po roku, za który przysługuje to wynagrodzenie.

Wypłata dodatkowego wynagrodzenia rocznego nie może oczywiście nastąpić przed upływem roku kalendarzowego, którego dotyczy.

W celu uwzględnienia wydatków na dodatkowe wynagrodzenie roczne dla pracowników jednostek sfery budżetowej w planie finansowym państwa (budżecie) konieczne jest wcześniejsze ich umieszczenie w projekcie budżetu państwa, po stronie wydatków określonego resortu, na przykład Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej. Zaniedbania w dziedzinie planowania wydatków budżetowych mogłyby mieć poważne reperkusje dla realizacji zadań publicznych w przypadku pominięcia w projekcie budżetu państwa wydatków na dodatkowe wynagrodzenia roczne państwowych jednostek budżetowych któregoś z resortów. Wprawdzie w toku prac sejmowych nad projektem budżetu państwa możliwa jest jeszcze korekta dochodów i wydatków budżetowych, chociaż ustawa budżetowa nie zawsze jest uchwalana przed rozpoczęciem nowego roku budżetowego. Praktyką ostatnich lat jest nawet uchwalanie budżetu po rozpoczęciu roku budżetowego, którego ten budżet dotyczy. W takiej sytuacji podstawą gospodarki finansowej państwa, do czasu uchwalenia ustawy budżetowej, jest właśnie rządowy projekt ustawy

budżetowej. Stąd tak ważne znaczenie posiada właściwe zaplanowanie wydatków w projekcie ustawy budżetowej, także w poszczególnych częściach budżetu odpowiadających resortom. Pewne wydatki budżetowe są obligatoryjnie umieszczane w projekcie ustawy budżetowej i uchwalane przez Sejm w ustawie budżetowej. Ich zasadność jest bezsporna, ponieważ wynikają one z obowiązujących przepisów prawnych. Do takich wydatków należy zaliczyć wydatki na dodatkowe wynagrodzenia roczne w państwowej sferze budżetowej.

Pracownikom zatrudnionym w zakładach opieki zdrowotnej, które były w roku 1998 jednostkami budżetowymi lub zakładami budżetowymi przysługuje dodatkowe wynagrodzenie roczne przewidziane dla pracowników sfery budżetowej. Uprawnienia te przysługują do czasu uzyskania przez te jednostki organizacyjne statusu samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej mającego osobowość prawną. Środki pieniężne przewidziane na wypłatę dodatkowego wynagrodzenia rocznego dla pracowników zakładów opieki zdrowotnej, które w roku 1998 były jednostkami budżetowymi lub zakładami budżetowymi powinny być przewidziane w ustawie budżetowej na rok 1999 i wypłacone ze środków wyodrębnionych na ten cel w Ministerstwie Zdrowia i Opieki Społecznej.

Przedstawione rozporządzenie Rady Ministrów jednocześnie narusza przepisy prawne zawarte w dwu ustawach.

Po pierwsze narusza ustawę z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. Nr 28, poz. 153) ponieważ art. 169 b tej ustawy upoważnił Radę Ministrów tylko do określenia wymagań i kryteriów, jakim powinny odpowiadać świadczeniodawcy oraz trybu zawierania umów ze świadczeniodawcami na pierwszy rok działalności Kas Chorych. Ustawa o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym nie upoważniła Rady Ministrów do przekazania środków budżetowych służących wypłacie dodatkowego wynagrodzenia rocznego pracownikom dawnych zakładów opieki zdrowotnej Kasom Chorych z przeznaczeniem ich następnie na wypłatę wspomnianego wynagrodzenia. Przepisy wykonawcze wydawane są na podstawie ustawy i w celu jej wykonania ich treść w żadnym przypadku nie powinna wykraczać poza zakres upoważnień przewidzianych w ustawie.

Po drugie narusza przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz.U. Nr 160, poz. 1080), której art. 5 stanowi, że dodatkowe wynagrodzenie roczne jest wypłacane z wyodrębnionych na ten cel środków na wynagrodzenia. Wobec tego przepisy niższej rangi, a takimi są przepisy rozporządzenia Rady Ministrów, nie mogą zmieniać sensu przepisów ustawowych i traktować środków pieniężnych (które powinny być wyodrębnione na wynagrodzenia) jako część kosztów wynikających z udzielenia świadczeń zdrowotnych przez publiczne zakłady opieki zdrowotnej w roku 1998.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" wnosząc o zbadanie zgodności rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań i kryteriów, jakim powinni odpowiadać świadczeniodawcy oraz zasad i trybu zawierania umów ze świadczeniodawcami na pierwszy rok działalności Kas Chorych (Dz.U. Nr 160, poz. 1069) z art. 169 b ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. Nr 28, poz. 153) oraz art. 5 ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników sfery budżetowej (Dz.U. Nr 160, poz. 1080) uważa, że wniosek jest w pełni uzasadniony.

Posiedzenie z dn. 10.05.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 74/99

ws. opinii o rozporządzeniu MPiPS dot. specjalistycznych ośrodków szkoleniowo-rehabilitacyjnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej dotyczącego *sposobu tworzenia, działania*

i finansowania specjalistycznych ośrodków szkoleniowo-rehabilitacyjnych oraz trybu sprawowania nadzoru nad ich działalnością.

Decyzja Prezydium KK nr 75/99

ws. kandydatów do Komitetu Wykonawczego EKZZ

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zgłasza następujących kandydatów do Komitetu Wykonawczego Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych na kadencję 1999-2003:

1. Marian Krzaklewski - członek, Józef Niemiec - zastępca
2. Andrzej Adamczyk - członek, Zofia Piotrowska - zastępczyni.

Decyzja Prezydium KK nr 76/99

ws. rejestracji MKK przy Polskich Sieciach Elektroenergetycznych S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" działając na podstawie uchwały Komisji Krajowej nr 502/95, rejestruje Międzyzakładową Komisję Koordynacyjną NSZZ "Solidarność" przy Polskich Sieciach Elektroenergetycznych S.A.

Międzyzakładowa Komisja Koordynacyjna jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze MKK pod nr "30".

Decyzja Prezydium KK nr 77/99

ws. opinii o rozporządzeniu MPiPS dot. orzekania o niezdolności do pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zgłasza następujące uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie *organizacji, szczegółowych zasad i trybu orzekania o niezdolności do pracy i sprawowania nadzoru nad wykonaniem tego orzecznictwa oraz szczególnych kwalifikacji zawodowych wymaganych od lekarzy orzeczników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych*:

- 1) Rozporządzenie w sposób bardzo ogólny reguluje zasady orzekania o niezdolności do pracy, wbrew zapowiedzi w jego nazwie, iż będzie ono regulowało szczegółowe zasady orzekania (par. 5, 6, 7, 8 i 9). Tak ogólne zapisy mogą utrudniać ujednolicanie standardów i kryteriów orzekania w skali kraju.
- 2) W celu uniknięcia wydawania podwójnych orzeczeń przez lekarza orzecznika ZUS i Zespół do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności wobec tej samej osoby, orzeczenie o niezdolności do pracy wydawane przez lekarza orzecznika ZUS powinno w każdym przypadku wskazywać na podstawową przyczynę (rodzaj schorzenia) niezdolności do pracy. Jej określenie stanowi bowiem podstawę do ubiegania się przez osobę niepełnosprawną o ulgi i uprawnienia wynikające z odrębnych przepisów. Należy zaznaczyć, że obydwa orzeczenia na mocy ustawy traktowane są jako równoważne.
- 3) Lekarz orzecznik tylko w sytuacjach szczególnych (ciężka, przewlekła, ograniczająca możliwość poruszania się choroba) powinien mieć możliwość wydania orzeczenia bez badania osoby ubiegającej się o świadczenie (par. 3 ust. 4). W pozostałych sytuacjach warunkiem wydania orzeczenia winno być badanie przeprowadzone przez lekarza orzecznika ZUS.

Uwagi szczególne

do opinii o rozporządzeniu MPiPS dot. organizacji, szczegółowych zasad i trybu orzekania o niezdolności do pracy i sprawowania nadzoru nad

wykonaniem tego orzecznictwa oraz szczególnych kwalifikacji zawodowych wymaganych od lekarzy orzeczników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

- 1) Par. 1 ust. 3 pkt 1 - zwrot „w szczególności” oznacza, że kandydat na lekarza orzecznika może być specjalistą w zakresie każdej dziedziny medycyny - wyróżnienie następnie niektórych tylko spośród dziedzin medycyny tworzy nieuzasadnione uprzywilejowanie wyróżnionych w przepisie dziedzin.
- 2) Par. 2 ust. 1 pkt 2 - określenie „i wskazanie okoliczności, które lekarz orzecznik obowiązany jest ustalić” ogranicza uprawnienia lekarza orzecznika, który z mocy ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS uprawniony jest do orzekania o niezdolności do pracy, jej stopniu oraz okolicznościach wskazanych w art. 14 ust. 1. Kryteria, którymi winien się kierować, określone są w art. 13 i 12 ustawy. Nie wydaje się więc wskazane, by organ rentowy mógł decydować o zakresie oceny dokonywanej przez lekarza orzecznika.
- 3) Par. 2 ust. 1 pkt 1 - zamiast wyrazów „opieką lekarską” wpisać „**opieką medyczną**”.
- 4) Par. 2 ust. 2 pkt 2 - po wyrazach „miejsca pracy” dopisać „**posiadane kwalifikacje**”. Brak tych danych w dokumentacji utrudnia lekarzom określenie kwalifikacji pacjenta w trakcie wywiadu zawodowego.
- 5) Par. 2 ust. 2 pkt 3 - zamiast „dokumenty, o których mowa w par. 8”, wpisać „**dokumenty, o których mowa w par. 9**”.
- 6) Par. 3 ust. 2 - zamiast wyrazu „lub” wstawić przecinek, a po słowach „obserwacji szpitalnej” wpisać „**lub obserwacji w ośrodku rehabilitacji i prewencji rentowej ZUS**”. Takie rozwiązanie obniży koszty ZUS.
- 7) Par. 3 ust. 4 - bezpośredni kontakt z pacjentem wydaje się konieczny. Brak takiego kontaktu może być zawsze podstawą do odwołania się od decyzji lekarza orzecznika i później - organu rentowego. Należy więc sprecyzować w jakich sytuacjach szczególnych lekarz orzecznik może wydać orzeczenie bez badania osoby ubiegającej się o świadczenie.
- 8) Par. 4 ust. 1 - po wyrazach „Psychologa lub na” wstawić „**badania dodatkowe i**”, a po wyrazie „obserwację szpitalną” wpisać „**albo obserwację w ośrodku rehabilitacji i prewencji ZUS**”.
- 9) Par. 4 ust. 2 - po wyrazie „przyczyny” wpisać „**może powodować**”. Według opinii lekarzy psychiatrów w przypadku chorych psychicznie często nakaz jest niemożliwy do wyegzekwowania.
- 10) Par. 5 - przepis wymaga zharmonizowania z art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.
- 11) Par. 6 ust. 4 - takie uprawnienie musi wynikać z ustawy.
- 12) Par. 10 - jest czytelny i społecznie pożądany, gdyż powoduje, że z dużym wyprzedzeniem zawiadamiana jest osoba uprawniona do świadczeń z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o mających nastąpić zmianach w jej sytuacji ekonomicznej.
- 13) Par. 10 ust. 2 - po wyrazach „być dołączone” wpisać „**aktualne**” oraz skreślić wyraz „lekarską” i na to miejsce wpisać „**medyczną**”.
- 14) Par. 11 - zapis tego paragrafu powinien umożliwiać głównemu lekarzowi orzecznikowi cofnięcie sprawy (przed dokonaniem akceptacji orzeczenia) do lekarza orzecznika w sytuacji, gdy orzeczenie zawiera błędy formalne; w efekcie lekarz orzecznik wydałby nowe orzeczenie uwzględniające uwagi i sugestie głównego lekarza orzecznika.

15) Par. 11 ust. 3 - dodać pkt 6: **“Określona w pkt 3 kontrola orzeczeń lekarzy orzeczników powinna być przeprowadzona w każdym roku kalendarzowym”**.

16) Par. 12 i par. 13 ust. 3 i 4 - proponowane rozwiązanie dopuszcza sytuację, w której w danej sprawie toczą się dwa postępowania: jedno już przed sądem, a drugie ponowione przed lekarzem orzecznikiem, co budzi wątpliwość w świetle art. 14 ust. 5 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

KOMUNIKAT

10 maja 1999 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Omawiano projekt porządku obrad Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", które odbędą się 11 maja 1999 r. w Gdańsku. Mowa będzie między innymi o: propozycji zmian systemu podatkowego, 10. rocznicy tragedii na placu Tiananmen, apelu w sprawie pomocy dla związkowców w Jugosławii, stanowisku "Solidarności" w sprawie integracji europejskiej i projekcie restrukturyzacji związku. Przewidziane jest także spotkanie z ministrem pracy i polityki socjalnej Longinem Komołowskim.

Przegłosowano kandydatów do Komitetu Wykonawczego Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych. Są to: Marian Krzaklewski (zastępca Józef Niemiec) i Andrzej Adamczyk (zastępczyni Zofia Piotrowska). Omówiono również przygotowania do Kongresu EKZZ oraz do udziału "Solidarności" w pielgrzymce papieskiej.

Prezydium podjęło decyzję o zarejestrowaniu Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność" przy Polskich Sieciach Elektroenergetycznych S.A. Zaakceptowano projekt rozporządzenia ministra pracy i polityki socjalnej w sprawie ośrodków szkoleniowo-rehabilitacyjnych oraz zgłoszono uwagi do projektu rozporządzenia MPiPS w sprawie orzekania o niezdolności do pracy. Omówiono projekt decyzji KK w sprawie organizacji XI Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ "Solidarność", który najprawdopodobniej odbędzie się w dniach 10-11 grudnia 1999 r.

Posiedzenie z dn. 17.05.1999 r.

Stanowisko nr 78/99

ws. zmian w systemie podatkowym

W związku z trwającą debatą polityczną, której celem jest przygotowanie reformy systemu podatkowego, Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" przypomina, że X Krajowy Zjazd Delegatów opowiedział się za taką polityką podatkową, która wspiera rozwój gospodarczy, ale także ma charakter prorodzinny oraz ułatwia rozwój budownictwa mieszkaniowego.

Nowe uregulowania nie mogą być pretekstem do obniżenia środków finansowych przeznaczonych na:

- rozwiązania prorodzinne
- wspieranie budownictwa mieszkaniowego oraz remontów i modernizacji lokali mieszkalnych
- prozatrudnieniowe rozwiązania dotyczące osób niepełnosprawnych.

Reforma podatkowa musi być wprowadzana w sposób ewolucyjny, aby nie doprowadzić do zmniejszenia wydatków na dziedziny, które wymagają zwiększenia nakładów (np. oświata, szkolnictwo wyższe, obrona narodowa, sądownictwo).

Prezydium Komisji Krajowej oczekuje na przedstawienie planowanych rozwiązań dotyczących reformy systemu podatkowego.

Stanowisko Prezydium KK nr 79/99

ws. przeszłości administracji pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwraca się do Ministra Pracy i Polityki Socjalnej oraz do Klubu Parlamentarnego AWS, aby w trybie pilnym wystąpili z inicjatywą nowelizacji ustawy o *zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu* z dnia 14 grudnia 1994 r. w celu utrzymania systemu urzędów pracy jako administracji rządowej niezespolonej.

Stanowisko Związku spowodowane jest troską o interesy bezrobotnych, pracowników, zwłaszcza poszukujących pracy i zagrożonych bezrobociem oraz młodzieży nabywającej kwalifikacje zawodowe, a także i pracodawców.

Uzasadnienie stanowiska w załączeniu.

Uzasadnienie stanowiska Prezydium KK nr 79/99

System urzędów pracy w obecnym kształcie został powołany do życia sześć lat temu, tj. 1 stycznia 1993 r. Polska administracja pracy została dostosowana do rozwiązań obowiązujących w krajach Unii Europejskiej, do konwencji nr 2 i 88 oraz zaleceń MOP nr 88 i 158 ratyfikowanych przez Polskę. Zdecydowano w ten sposób o systemie urzędów pracy jako specjalnej administracji rządowej znajdującej się w kompetencjach Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

W czasie sześcioletniego funkcjonowania systemu urzędów pracy wykształcono kilkunastotysięczną profesjonalną kadre, która świadczyła i świadczy dobrej jakości usługi zgodne ze standardami europejskimi. Stworzono pionowy system przepływu środków i wypracowano zasady ich racjonalnego wykorzystania oraz kryteria oceny ich efektywności.

Ogromnym nakładem środków, zarówno w budżetu państwa (Fundusz Pracy) i Banku Światowego opracowana została krajowa (wojewódzka, powiatowa, regionalna) sieć informatyczna w celu rejestrowania bezrobocia, wypłat zasiłków, pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, szkolenia osób bezrobotnych i pracowników zagrożonych utratą pracy, pożyczek dla bezrobotnych, subsydiowanego zatrudnienia absolwentów, staży absolwenckich u pracodawców, klubów pracy, inkubatorów przedsiębiorczości czy programów specjalnych. System ten był testowany, a obecnie trwa jego wdrażanie w terenowych strukturach (włącznie z adaptacją gminnej statystyki do systemu).

Służby zatrudnienia zostały również przygotowane do wprowadzenia obowiązkowego systemu ubezpieczeń od ryzyka bezrobocia (co jest szczególnie ważnym postulatem dla NSZZ "Solidarność").

Efekty działania jednolitego systemu urzędów pracy były widoczne zarówno w postaci spadku bezrobocia rejestrowanego (do sierpnia 1998 r.), wzrostu liczby szkoleń, tworzonych stanowisk pracy oraz wspomagania lokalnych pracodawców zatrudniających i szkolących pracowników. Wyrazem pozytywnej oceny były opinie Naczelnej Rady Zatrudnienia, Sejmu RP, NIK oraz ekspertów zagranicznych (np. w Raporcie Komisji Europejskiej - Agenda 2000). Obecnie polski system urzędów pracy jest miejscem, gdzie partnerzy z byłego bloku wschodniego odbywają staże i szkolenia.

Analizując skutki przyjętych ostatnio rozwiązań zmierzających do likwidacji administracji rządowej realizującej krajową politykę zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu należy stwierdzić, że organizacyjna (a tym samym decyzyjna) niezależność powiatu i województwa samorządowego pozbawi Państwo rzeczywistego wpływu na praktyczne wykorzystanie środków Funduszu Pracy, skuteczność stosowania procedury obsługi bezrobotnych i pracodawców, jednolity standard usług pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego i szkolenia pracowników służb zatrudnienia.

Polska otrzymała i wykorzystwała około 200 mln USD pożyczki z Banku Światowego na realizację "Projektu Promocji Zatrudnienia i Rozwoju Służb Zatrudniania". Z tegoż Banku

system urzędów pracy otrzymał dużą ilość sprzętu i materiałów edukacyjnych, które jako skierowane do konkretnego adresata będą musiały być zwrócone, co zdecydowanie w dłuższym czasie obniży jakość usług świadczonych przez nowe podmioty.

Rejestrując powrót od sierpnia 1998 r. zjawisk groźnych dla obecnego rynku pracy takich jak wzrost liczby zwolnień grupowych i powrotu do bezrobocia, długotrwałe bezrobocie, wzrost liczby zniechęconych do poszukiwania pracy oraz bezrobotnej młodzieży i bezrobotnych bez kwalifikacji musimy przetrzec, że samorządy terytorialne (w większości ciągle znacząco niedofinansowane) nie będą wystarczająco przygotowane do analizy tych zjawisk, nie będą w stanie w odpowiednim stopniu im przeciwdziałać lub będą działały selektywnie na rzecz "tylko swoich mieszkańców" albo wybranych grup mieszkańców dyskryminując pozostałych niezgodnie ze standardami MOP i Konstytucją RP.

Zapowiadane w dalszym ciągu nowe zwolnienia grupowe są sygnałem, że nadchodzi kolejna fala uwolnienia zakładów od nieproduktywnego zatrudnienia, co oznacza szansę na rozwój tych zakładów, ale i groźbę wzrostu bezrobocia długotrwałego. Właśnie dlatego **niezbędna jest państwowa aktywna polityka rynku pracy**, której jednym z narzędzi realizacji powinien być sprawnie działający, tak jak dotychczas, system urzędów pracy.

Skutki likwidacji systemu urzędów pracy ujawnią się szybko. Bezrobocie nie jest bowiem problemem powstającym i rozwiązywalnym wyłącznie w społecznościach lokalnych.

Rząd poprzez prowadzoną politykę gospodarczą w skali makro tworzy warunki rozwoju gospodarczego w regionach skutkujące przyrostem lub ubytkiem miejsc pracy. Rząd odpowiada też za restrukturyzację sektorową gospodarki, jej prywatyzację oraz wyrównywanie dysproporcji w rozwoju gospodarczym pomiędzy regionami. Właśnie dlatego rząd powinien mieć realny wpływ na sposób kształtowania polityki rynku pracy, gwarantującej równość szans oraz jednolity standard usług dla wszystkich obywateli, niezależnie od zamożności regionu, w którym żyją. To **rząd - zgodnie z konstytucją, konwencjami MOP, Europejską Kartą Społeczną oraz standardami obowiązującymi w państwach UE - jest odpowiedzialny za bezrobocie i ograniczenie jego skutków.**

Należy równocześnie stwarzać mechanizmy zapewniające społecznościom lokalnym i partnerom rynku pracy wpływ na kierunki działania i skuteczniejszą kontrolę państwowych służb zatrudnienia. Jednym ze sposobów (sprawdzonym w innych państwach) jest system rad zatrudnienia działających na każdym poziomie zarządzania. Nadanie radom zatrudnienia szerszych kompetencji do kształtowania lokalnego rynku pracy pod przewodnictwem marszałka i starosty odpowiednio zagwarantuje wpływ samorządów na politykę rządu wobec krajowego i lokalnych rynków pracy.

Zdaniem Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" **należy ponownie rozważyć zasadność likwidacji służb zatrudnienia jako administracji rządowej.** Przyjęte na dzień dzisiejszy propozycje zmian kompetencyjnych nie zapewniają płynności:

- wypłaty zasiłków,
- przepływu dokumentów zasiłkowych (akta rejestracyjne, odwoławcze),
- realizacji zawartych umów (z mocy prawa zlikwidowana zostanie jedna ze stron umowy),
- realizacji konkretnych programów aktywnego przeciwdziałania bezrobociu (samorządy preferują głównie roboty publiczne); w rezultacie zmniejszy się i tak słaba mobilność bezrobotnych i mobilność pracownicza (przy szczątkowej migracji zagranicznej),
- realizacji zobowiązań wynikających ze współpracy międzynarodowej; państwo nie będzie w stanie wywiązać się ze zobowiązań wynikających z ratyfikowanych konwencji MOP (np. nr 150) oraz zawartych umów międzynarodowych o współpracy w zakresie bezrobocia, ubezpieczenia od bezrobocia, szkolenia kadr.

Zlikwidowanie jednolitego systemu urzędów pracy spowoduje wiele negatywnych zjawisk, zwłaszcza dyskryminację jednolitej grupy społecznej jaką są klienci urzędów pracy (bezrobotni i pracodawcy), a samodzielność każdego powiatu (w tym zarządzanie zmniejszonymi środkami na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu) w praktyce prowadzić będzie do zahamowania migracji zarobkowej na terenie kraju.

Samorządy terytorialne nie przejmą również 14 tysięcy wyszkolonej kadry pracowników urzędów pracy powodując nieprzewidziane przez słaby budżet państwa perturbacje społeczne. Ponadto doświadczenia wynikające z przekazania z dniem 1 stycznia

1999 r. zadań realizowanych na rzecz osób niepełnosprawnych są raczej smutne, podczas gdy pracownicy urzędów pracy uporali się (samotnie) z kilkuset tysięczną nawałą bezrobotnych nie poszukujących pracy, tylko chcących zapewnić sobie ubezpieczenia w ZUS.

Kolejnym efektem proponowanych zmian będzie znaczący wzrost kosztów utrzymania "nowych organów zatrudnienia", bowiem tworzone mają być wojewódzkie urzędy pracy w urzędzie marszałkowskim, powiatowe - w urzędzie starosty, jednostki organizacyjne wojewody, organy orzekające o stopniu niepełnosprawności w powiatowych ośrodkach pomocy rodzinie i organy odwoławcze na poziomie województwa. Także likwidacja systemu szkolenia, adaptacji i zatrudnienia młodzieży trudnej w OHP będzie szkodliwa.

Na te problemy zwracał uwagę Zespół Roboczy Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" ds. przeciwdziałania bezrobociu w latach 1996-98 oraz Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" w swoich decyzjach i stanowiskach (decyzje KK rr 123/96 z 20.06.1996 r., Prezydium KK nr 94/98 z 20.04.1998 r., nr 108/98 z 11.05.1998 r., nr 118/98 z 18.05.1998 r. oraz nr 139/98 z 23.06.1998 r.). Tych kwestii dotyczyło wystąpienie przedstawiciela Związku na Naczelnej Radzie Zatrudnienia 30 czerwca 1998 r. oraz stanowisko senatorów AWS reprezentowane 21 maja 1998 r. podczas debaty senackiej.

Za utrzymaniem systemu urzędów pracy w obecnym kształcie przemawia przede wszystkim fakt, że są to służby zorganizowane zgodnie z wymaganiami międzynarodowymi (Unii Europejskiej, konwencji MOP, Europejskiej Karty Społecznej, zaleceniami szczytów społecznych państw UE), zatrudniające profesjonalnie przygotowaną kadrę realizującą jednolite standardy. Są one przygotowane do racjonalnego wykorzystywania środków Funduszu Pracy, Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na rzecz bezrobotnych, pracowników zagrożonych bezrobociem i osób poszukujących pracy, a także pracodawców. Uzyskują również pozytywną ocenę partnerów krajowych i zagranicznych oraz cieszą się nienajgorszą opinią wśród bezpośrednio zainteresowanych.

Dynamika zmian na rynku pracy w okresie IX 1998 r. - III 1999 r.

(dane wg KUP)

W Polsce od września 1998 r. do 31 marca 1999 r. odnotowano wzrost bezrobocia rejestrowanego o 493,7 tys. osób, od wielkości 1.676,7 tys. osób do 2.170.4 tys., osiągając w tym okresie 12,1% stopy bezrobocia.

Dalej odnotować należy wzrost zwolnień grupowych pracowników o 79,6 tys. bezrobotnych osiągający liczbę 142,1 tys. bezrobotnych w marcu 99 i groźną dla rynku pracy dalszą zapowiedź nowych zwolnień grupowych.

Z innych niedobrych zjawisk na rynku pracy obsługiwanych przez system urzędów pracy wymienić należy wzrost:

- powrotu do bezrobocia - do poziomu 1.141,6 tys. osób (tj. 70,7% bezrobotnych ogółem),
- długotrwale bezrobotnych powyżej 12 m - do poziomu 767 tys. (tj. 35,4%),
- zniechęconych do poszukiwania pracy - do poziomu ok. 300 tys.,

- liczby wyrejestrowanych bezrobotnych z przyczyn innych niż podjęcie pracy - 33,5%,
- 126 tys. osób nowozarejestrowanych więcej niż w IV kw. 98,
- bezrobocie we wszystkich województwach (w stosunku do '98),
- bezrobocie po ubezpieczeniu zdrowotne - 397,9 tys.

W cyklu wieloletnim nadal duże, z tendencjami dalszego wzrostu, jest bezrobocie rejestrowane:

- młodzieży - 653,7 tys. osób (tj. 30,1% (wiek 15 -24 lat) bezrobotnych ogółem),
- kobiet - 1.189,4 tys. (tj. 54,8%),
- na wsi - 978,2 tys. (45,1%),
- osób bez kwalifikacji zawodowych - 1.589,8 (tj. 73,2%),
- osób bez prawa do zasiłku - 1.671,4 tys. (tj. 77,0%),
- bezrobotnych (nie zarejestrowanych) biorców zasiłków i świadczeń przedemerytalnych - 142,1 tys. osób.

Ponadto należy pamiętać o tzw. **biednych pracujących** (płaca minimalna lub nieco wyższa), o bezrobotnych utajonych w zakładach pracy (zarobki na raty lub brak wypłat, przymusowe urlopy) i bezrobotnych utajonych na wsi (około 1mln).

W analizowanym okresie (IX '98 - III '99) odnotować należy spadek pozyskanych ofert pracy z gospodarki narodowej o 374,7 tys. Na jedną ofertę pracy przypada aktualnie 178 bezrobotnych (!).

W tej trudnej sytuacji na rynku pracy szczególnej wagi nabiera misja rządowych urzędów pracy jako kojarzenie popytu i podaży zasobów pracy oraz łagodzenie skutków bezrobocia.

Na podstawie kontraktów zadaniowych w roku 1998 urzędy pracy objęły aktywnymi programami rynku pracy 1.593,3 tys. osób. W roku 1999 przy zmniejszeniu dotacji budżetowej do Funduszu Pracy planuje się objęcie nimi 1,650,2 tys. osób.

Programami pracy subsydiowanymi z Funduszu Pracy w roku 1998 objęto 400,2 tys. osób, w 1999 r. planuje się objęcie 323,8 tys. osób. W rezultacie obciążenia dotacji budżetowej najbardziej spadną wydatki na prace interwencyjne i roboty publiczne, natomiast nieznacznie wzrosną wydatki na aktywizację absolwentów - obejmując refundacją wynagrodzenia 70.180 osób i 43,6 tys. stażów absolwenckich.

W roku 1998 w wyniku programów finansowych z Funduszu Pracy pracę po ich zakończeniu otrzymało 217.141 osób. Za pośrednictwem urzędów pracy zatrudnienie w roku '98 uzyskało 571,3 tys. osób.

Natomiast przeszkolono 143,5 tys. osób, spośród których pracę podjęło 50%. Największą efektywność uzyskano przy pomocy umów trójstronnych szkoląc 6.536 osób, z których pracę podjęło 5.137 osób (uzyskując 78,6% efektywności). Niezłe wyniki osiągnięto szkoląc bezrobotnych w 471 klubach pracy - ponad 60 tys. osób, z których 16 tys. (tj. 27%) podjęło pracę (przypomnieć należy o mniejszej liczbie ofert pracy z niższego rozwoju gospodarczego).

W roku '98 w urzędach pracy uruchomiono 297 lokalnych programów specjalnych i 8 wojewódzkich obejmując nimi 12.746 osób.

W roku ubiegłym wykorzystując pożyczki stworzono 12.632 miejsca pracy (w tym 9.579 osób bezrobotnych rozpoczęło działalność gospodarczą, natomiast pracodawcy utworzyli dodatkowe 3.053 miejsca pracy).

W roku '98 uruchomiono trzy linie kredytowe w celu utworzenia 2.292 miejsc pracy na terenach wiejskich.

Z innych programów wypracowanych przez urzędy pracy należy przypomnieć Program "Absolwent '98". Program ten objął 203,9 tys. absolwentów, dając zatrudnienie 114,2 tys. spośród nich. Krajowy Urząd Pracy uczestniczył też w programach osłonowych dla restrukturyzowanego górnictwa, hutnictwa, przemysłu zbrojeniowego i służby zdrowia.

Nie należy też zapominać o bardzo dobrej współpracy z Funduszem Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, który w roku '98 ochronił ponad 66 tys. miejsc pracy w kraju.

W roku '99 urzędy pracy planują pozyskać 772,2 tys. ofert pracy, kontraktami zadaniowymi chcą objąć 323,8 tys. osób, pracami interwencyjnymi - 141,8 tys. osób, robotami publicznymi - 54,3 tys., pożyczkami - ponad 10 tys. osób. W rezultacie w 1999 r. z Funduszu Pracy 143.894 osoby winny uzyskać zatrudnienie subsydiowane.

Natomiast szkoleniami planuje się objęcie 114.618 osób, w wyniku czego zatrudnienie powinno znaleźć 60,2 tys. osób.

Warto podkreślić, że urzędy pracy będą inicjowały i uczestniczyły w 1.141 przedsięwzięciach na rzecz ograniczenia bezrobocia wspólnie z partnerami na lokalnych rynkach pracy.

Krajowy Urząd Pracy dostosuje system informacyjny o ofertach pracy w Europejskim Systemie "EURES", działania systemu urzędów pracy w zakresie aktywnego przeciwdziałania bezrobociu do wytycznych Rady Europejskiej, wdrożenie standardów i procedur europejskich oraz przygotuje się do zarządzania europejskimi funduszami strukturalnymi, zwłaszcza Europejskim Funduszem Socjalnym, przeznaczonym głównie na zwalczanie bezrobocia, dla którego kluczowym mechanizmem wdrażającym, uznanym przez Komisję Europejską, jest system urzędów pracy rozumiany jako **państwowa administracja specjalna**.

KOMUNIKAT

17 maja 1999 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Podczas spotkania z udziałem przedstawicieli Konfederacji Pracodawców Polskich pod przewodnictwem jej prezydenta Wojciecha Kornowskiego omawiano między innymi sprawy dotyczące funkcjonowania Komisji Trójstronnej, Kodeksu Pracy, Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, integracji europejskiej i systemu podatkowego. Uznano konieczność stałej współpracy obu organizacji.

W związku z trwającą debatą nad planowaną reformą systemu podatkowego, prezydium KK zwróciło się do rządu RP stwierdzając, że nowe uregulowania nie mogą prowadzić do obniżenia środków finansowych przeznaczonych na: rozwiązania prorodzinne, wspieranie budownictwa mieszkaniowego oraz remontów i modernizacji lokali mieszkalnych, a także na prozatrudnieniowe rozwiązania dotyczące osób niepełnosprawnych. Reforma systemu podatkowego nie może też doprowadzić do zmniejszenia wydatków na dziedziny wymagające wręcz zwiększenia nakładów, np. na oświatę, szkolnictwo wyższe, obronę narodową, sądownictwo. Podstawą tego stanowiska była uchwała programowa, przyjęta na Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ "Solidarność" w Jastrzębiu.

W przyjętym stanowisku prezydium zwróciło się do ministra pracy i polityki socjalnej oraz do Klubu Parlamentarnego AWS o pilne wystąpienie z inicjatywą nowelizacji ustawy o zatrudnieniu w celu utrzymania systemu urzędów pracy jako administracji rządowej niezespolonej. Jest to spowodowane troską o interesy bezrobotnych, osób szukających pracy, pracowników zagrożonych bezrobociem, a także pracodawców.

Omawiano również między innymi sprawy finansowe KK oraz przygotowania związku do obchodów XX-lecia NSZZ "Solidarność".

- Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK

Z obrad Prezydium KK

Posiedzenie z dn. 24.05.1999 r.

Decyzja Prezydium KK Nr 80/ 99

ws. uzupełnienia decyzji nr 59/ 99

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" dokonuje uzupełnienia decyzji własnej nr 59/99 poprzez dopisanie zdania:

"Powyższy wydatek będzie zrealizowany z funduszy zaplanowanych w pozycji 10.2 "Pomoc solidarnościowo-charytatywna" budżetu KK".

KOMUNIKAT

24 maja 1999 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Omówiono projekt porządku obrad Komisji Krajowej, które odbędą się 1 czerwca 1999 roku. Będzie wówczas mowa między innymi o sprawach organizacyjnych związanych z wizytą w Polsce Ojca Świętego, emeryturach pomostowych, sytuacji w wybranych branżach, projekcie budżetu KK na drugie półrocze, zasięgu zmiany regionów. Przewiduje się również spotkanie z liderami AWS w sprawie porozumienia NSZZ "Solidarność" z RS AWS, powołanie Rady Funduszu Strajkowego oraz przyjęcie stanowiska w sprawie integracji europejskiej.

Omówiono sytuację w Polskiej Akademii Nauk i Polskich Portach Lotniczych oraz stanowisko związku w sprawie przyjęcia ustawodawstwa Unii Europejskiej w dziedzinie polityki socjalnej. Członkowie prezydium KK omawiali również działalność PTE Zurich-Solidarni, sprawy finansowe Komisji Krajowej oraz przygotowanie delegacji związku do Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy. Prezydium postanowiło zaprosić na swoje posiedzenie nowo mianowanego Głównego Inspektora Pracy.

- Kajus Augustyniak - rzecznik prasowy KK

Posiedzenie z dn. 31.05.1999 r.

Decyzja Prezydium KK nr 81/99

ws. wykonania praw właścicielskich w P.P.U.H. "DEKOM" Spółka z o.o.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" jako reprezentujące właściciela Spółki Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe "DEKOM", na mocy uchwały Komisji Krajowej nr 605/98 z dnia 7 kwietnia 1998 roku, przedkłada do akceptacji przez Walne Zgromadzenie Wspólników Spółki Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe "DEKOM" projekty następujących uchwał:

Uchwała 1

Walne Zgromadzenie Wspólników zatwierdza sprawozdanie finansowe Spółki składające się z bilansu na 31 grudnia 1998 roku o sumie bilansowej 183.701,93 zł (sto osiemdziesiąt trzy tysiące siedemset jeden złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze), rachunku zysków i strat za 1998 rok zamykającym się stratą bilansową 31.433,66 zł (trzydzieści jeden

tysięcy czterysta trzydzieści trzy złote sześćdziesiąt sześć groszy) oraz informacji dodatkowej.

Uchwała 2

Walne Zgromadzenie Wspólników zatwierdza sprawozdanie Zarządu Spółki z działalności w 1998 roku.

Uchwała 3

Walne Zgromadzenie Wspólników akceptuje wniosek Zarządu o pokrycie straty bilansowej z przyszłych przychodów Spółki.

Uchwała 4

Walne Zgromadzenie Wspólników udziela skwitowania Zarządowi za działalność w 1998 roku.

Uchwała 5

Walne Zgromadzenie Wspólników udziela skwitowania Radzie Nadzorczej za działalność w 1998 roku.

Uchwała 6

Walne Zgromadzenie Wspólników powołuje Radę Nadzorczą w następującym składzie:

1. Lucyna Świętochowska
2. Leszek Jankowski
3. Krzysztof Kutzmann
4. Józef Pólkowski
5. Marcin Zieleniecki

Decyzja Prezydium KK nr 82/99

ws. opinii o projekcie ustawy MEN o utworzeniu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" pozytywnie opiniuje projekt ustawy Ministra Edukacji Narodowej *o utworzeniu Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie*.

Stanowisko Prezydium KK nr 83/99

ws. składki na pracownicze programy emerytalne

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" uważa za konieczną zmianę treści art. 22 w poselskim projekcie ustawy *o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych* (druk nr 960 z dnia 4.03.1999 r.).

Proponowane brzmienie art. 22:

Art. 22.1. Składkę podstawową finansuje pracodawca, a składkę dodatkową pracownik

2. **Szczegółowy sposób finansowania składki podstawowej określa układ zbiorowy pracy.**

(pozostałe zapisy nowelizacji tego artykułu bez zmian).

Określenie sposobu finansowania składki podstawowej w układzie zbiorowym pracy rozwiąże problem tworzenia pracowniczych programów emerytalnych w placówkach sfery budżetowej oraz jednostkach samorządowych.

Decyzja Prezydium KK nr 84/99

ws. opinii o projekcie rozporządzenia Rady Ministrów ws. wspierania środkami realizacji lokalnych programów restrukturyzacyjnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" opiniuje pozytywnie projekt rozporządzenia Rady Ministrów z 5 maja 1999 r. ws. *wspierania środkami z budżetu państwa na rok 1999 realizacji lokalnych programów restrukturyzacyjnych*, mającego na celu przeciwdziałanie ujemnym skutkom bezrobocia oraz tworzenie nowych miejsc pracy dla osób zamieszkujących w powiatach wymienionych w załączniku do projektu rozporządzenia.

Prezydium KK ma nadzieję, że w roku 2000 będzie przedstawiony partnerom społecznym inny projekt rozszerzony rozporządzenia RM, który zobowiąże wprost dotowanych inwestorów do zatrudnienia osób bezrobotnych na trwałych miejscach pracy oraz szerzej ujmie jako pożyczkobiorców bezrobotnych i absolwentów.

Uwagi szczegółowe w załączeniu.

Załącznik do decyzji Prezydium KK nr 84/99

Uwagi szczegółowe do opinii o projekcie rozporządzenia Rady Ministrów ws. *wspierania środkami realizacji lokalnych programów restrukturyzacyjnych*

1. Dotyczy § 1.1

Proponujemy po punkcie 8 projektu dopisać treść w brzmieniu "pod warunkiem, że programy wymienione w pkt. 1-8 zostały określone przez właściwe sejmiki województw zgodnie z art. 18 ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie wojewódzkim".

2. Dotyczy § 4

Proponujemy, aby w projekcie artykułu precyzyjnie odpowiedzieć, kto będzie decydował o tym, czy dotację otrzyma Agencja Rozwoju Regionalnego czy Fundacja (instytucja regionalna) w sytuacji gdy w regionie działa kilka takich instytucji.

3. Dotyczy § 4 pkt 1b

Proponujemy doprecyzować rodzaje działalności i zadań, na które można uzyskać pożyczkę dla pomiotu prowadzącego działalność gospodarczą w celu zmniejszenia negatywnych skutków bezrobocia.

4. Dotyczy § 4 pkt 2

Proponujemy doprecyzowanie zapisu tak, aby odpowiadał na pytanie: "czy tworzenie nowych miejsc pracy ma się odbywać podczas realizacji inwestycji, czy po jej zakończeniu?"

5. Dotyczy § 4 pkt 2b

Proponujemy wykreślenie pkt 2b z tego paragrafu. Propozycja zakłada wyłącznie zatrudnienia tymczasowe, sezonowe, a więc najgorsze zarówno dla pracownika jak i dla budżetu.

6. Dotyczy § 5 ust. 3

Zwracamy uwagę, że brak definicji "instytucji lokalnych" przyczynić się może do sporów kompetencyjnych.

7. Dotyczy § 6 ust. 2 pkt 1

Proponujemy zmienić warunki dla podmiotów upoważnionych do korzystania z pożyczek w ten sposób, aby nie limitować wielkości zarobków z ostatnich 3 miesięcy do wysokości przeciętnego wynagrodzenia (np. odprawy dla zwalnianych wykluczają pożyczkę).

Osoby tworzące stanowisko pracy winny dysponować kwotą około 20-50 tys. na każde stanowisko. Osoby, których wynagrodzenie w ostatnich 3 miesiącach było wyższe niż przeciętne wynagrodzenie nie będą dysponować taką kwotą, a pożyczka będzie podstawowym warunkiem tworzenia miejsca pracy.

8. dotyczy § 6 ust. 2 pkt 5

Proponujemy nie ograniczać udzielania pożyczki podmiotom zatrudniającym do 10 osób. Raczej należy wprowadzić warunek zatrudnienia osoby bezrobotnej na utworzonym w wyniku udzielania pożyczki miejscu pracy.

Ponadto należałoby szczegółowo określić warunki pożyczki takie jak:

- oprocentowanie,
 - okres karencji,
 - okres minimalnego zatrudnienia bezrobotnego na utworzonym miejscu pracy,
 - brak zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów bankowych,
 - spadek zatrudnienia w okresie ostatniego roku.
1. Z uwagi na niewielkie średnie kwoty dotacji dla wyliczonych w załączniku do projektu województw proponujemy zawęzić przeznaczone środki tylko dla dotacji dla agencji rozwoju regionalnego i fundacji na udzielanie pożyczek na tworzenie nowych miejsc pracy i dla dotacji dla jednostek samorządu terytorialnego na realizację inwestycji infrastrukturalnych.
 2. W załączniku nr 1 projektu pod poz. 4 *województwo śląskie* omyłkowo znalazły się dwa powiaty województwa małopolskiego – poz. 77 *chrzanowski* i poz. 84 *olkuski*. Należy przywrócić prawidłowy zapis.
 3. W w/w załączniku nie wiadomo z jakich powodów nie ujęto w spisie województwa *zachodniopomorskiego* powiatu *choszczeńskiego* z 25,6% stopą bezrobocia (!).
 4. Ponadto w perspektywie roku 2000 należy się zastanowić nad konstrukcją nowego projektu rozporządzenia, aby zmniejszyć nieco obecną rozpiętość w wysokości dotacji na poszczególne województwa.

W roku 1999 projekt rozporządzenia RM proponuje średnio:

- na powiat województwa pomorskiego 950 tys. zł
- na powiat województwa zach. pomorskiego 696 tys. zł
- na powiat województwa łódzkiego 550 tys. zł
- na powiat województwa dolnośląskiego 402 tys. zł
- na powiat województwa śląskiego 270 tys. zł

nie wyjaśniając przyczyny tych różnic.

5. Przy opracowywaniu projektu rozporządzenia RM w roku 2000 nie można też zapominać o innych powiatach w innych województwach niż wymienione w załączniku. Jest tym bardziej uzasadnione, że w chwili obecnej 18 powiatów z 7 innych województwa ma stopę bezrobocia na dzień 31 marca 1999 r. powyżej 20,0%, to jest wyższą niż 84 powiaty wymienione w załączniku.
6. Przy utrzymaniu dalszych niekorzystnych tendencji na rynku pracy takich jak:
- wzrost bezrobocia rejestrowanego, zwłaszcza młodzieży wiejskiej;
 - wzrost zwolnień grupowych,
 - wzrost bezrobocia długotrwałego,
 - mniejsza ilość ofert pracy

należy znacząco zwiększyć kwotę rezerwy celowej budżetu państwa w roku 2000 na wsparcie przez państwo lokalnych działań restrukturyzacyjnych (bezwzględny priorytetem programowym powinien być wzrost zatrudnienia trwałego).

Decyzja Prezydium KK nr 85/99

ws. przedstawiciela NSZZ "Solidarność" w zespole do ustalenia powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" deleguje Jacka Smagowicza, członka Prezydium KK, do prac Zespołu Rządowo-Społecznego do ustalenia wykazu powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

Decyzja Prezydium KK nr 86/99

ws. powołania zespołu ds. obchodów XX-lecia NSZZ "Solidarność"

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" powołuje zespół w składzie:

- Jerzy Langer – przewodniczący zespołu
- Kajus Augustyniak
- Dariusz Wasilewski
- Stefan Kubowicz
- Edward Ściubidło
- Leszek Jankowski

Zadaniem zespołu jest przygotowanie programu obchodów XX-lecia Związku.

Decyzja Prezydium KK nr 87/99

ws. upoważnienia do zawarcia protokołu dodatkowego do porozumienia o stosowaniu puzp dla pracowników cywilnych MON

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" upoważnia Mirosława Kamieńskiego – przewodniczącego Sekcji Krajowej Pracowników Cywilnych MON do podpisania w imieniu NSZZ "Solidarność" protokołu dodatkowego nr 1 do Porozumienia o stosowaniu Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Instytucji Kultury zawartego w dniu 29.04.1997 r. dla pracowników instytucji kultury zatrudnionych w wojskowych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej (nr rejestru P-XXXIX/U-XII).